

ДО ПОЛИТБЮРО НА ЦК НА БКП

ДОКЛАДНА ЗАПИСКА

Както е известно, от 1962 година отношенията между НР България и Корейската народнодемократична република не са нормални. През същия период, като се изключи участието на делегациите на Корейската трудова партия в работата на Осмия и Деветия конгреси на БКП, контакти между двете партии липсваха. От наша страна бяха направени неколкократно опити да се нормализират връзките. Възприета бе линия на по-масово и на по-високо равнище участие в мероприятията, организирани от КНДР и нейните представителства у нас и в чужбина. Увеличен беше броят на материалите за Корея в нашия печат, радиото и телевизията. Предлагаме обмен на специалисти, дейци на науката и културата, спортисти и др. Изявена бе готовност да се окаже помощ в размер на 5-10 милиона рубли за построяване на промишлени обекти в Корея, да се разшири стокообменът, научно-техническото и културно сътрудничество и др. По повод конгреси, симпозиуми, тържества и празници наши организации отправяха покани до съответните организации в Корея. В официални разговори, в това число и в разговори с корейските делегации за VIII и IX конгрес на БКП, от наша страна бе поставен въпросът за подобряване на взаимоотношенията.

Досегашните усилия не дадоха резултати. При всички случаи от корейска страна се заявява, че докато не върнем студентите и публично не се извиним за обявяването на посланика им за нежелано лице, нормализиране на отношенията не може да се постигне.

Корейските студенти многократно са заявявали, че не желаят да се завърнат в Корея /един от тях се е оженил за

българска гражданка/. На корейските представители у нас, включително и на корейската делегация за IX конгрес на БКП, е предлагано да се срещат с тях и да ги убедят да си заминат, което те не приеха.

Представители на някои братски страни са изтъквали пред корейски представители, че трябва да се остави настрана миналото и да се нормализират отношенията. Например др. Чимидорж, заместник-министър на външните работи на МНР, по време на посещението на корейска делегация от Министерството на външните работи на КНДР в Монголия е заявил на заместник-министъра Сок Тхе в разговор за българо-корейските отношения, че "в интерес на общите цели и задачи е да се оставят дребните различия и се сплотят силите пред лицето на общия враг - империализма". Корейският заместник-министър нищо не е отговорил.

Българо-корейските отношения са били засегнати по време на посещението на корейската делегация на Министерството на външните работи в Унгария. Унгарските другари са склонни да тълкуват повдигането на този въпрос от корейските другари като търсене на изход от досегашното положение. Подобни данни има и за други случаи, когато корейските другари не са намерили подкрепа на своята позиция, но са заявявали същото - да върнем студентите и да се извиним.

Трябва да отбележим и факта, че веднага след назначаване нов завеждащ отдел "Външна политика и международни връзки" временно-управляващият корейското посолство в София поиска среща, на която подробно изложи случая със студентите и настоя да се вземе отношение към техните искания /извинение и връщане на студентите/, тъй като у другите социалистически страни се създавало убеждение, че НР България иска, а КНДР не желае подобряване на отношенията. Не случайно отбеляза, че изпъждането на посланика е било лична обида за др. Ким Ир Сен, чийто личен приятел е бил посланикът от 1930 година.

Като имаме предвид засиления напоследък процес на сближение на КНДР с европейските социалистически страни и известното отдръпване на Корейската трудова партия от линията

на Китайската комунистическа партия, както и задължението на нашата партия да даде свой принос в укрепването на социалистическата общност и международното комунистическо и работническо движение, считаме, че трябва да продължим нашите усилия за нормализиране на отношенията ни с Корейската държава и партия.

В тази връзка предлагаме завеждащият отдел "Външна политика и международни връзки" на ЦК на БКП да извика временно-управляващия посолството на КНДР в София и да заяви още веднъж нашата готовност да нормализираме отношенията. Да обясни, че след разговора с него, отново сме предложили на студентите да се завърнат в Корея. За случая с посланика да заяви, че при създадената обстановка е действувало прибързано с обявяването му за нежелано лице, за което се извиняваме и предлагаме да се разменят наново посланици. Да му се каже, че ако тяхната страна намира този отговор за удовлетворителен, подобно заявление ще бъде направено от нашия временно-управляващ пред министъра на външните работи на КНДР, след което да считаме въпросът за окончателно уреден.

В случай че този разговор не даде положителен резултат, смятаме за необходимо:

1. Министърът на външните работи да помоли за "добри услуги" министъра на външните работи на Унгарската народна република другаря Янош Петер да постави този въпрос пред министъра на външните работи на КНДР, който това лято ще гостува в Унгария.

Министерството на външните работи да информира социалистическите страни за нашата позиция и ги помоли да окажат помощ за нормализиране на отношенията ни с КНДР.

2. Да се предложи на корейските студенти да влязат във връзка с посолството чрез писма, в които лично да обяснят, че българските власти ги съветват да се завърнат в родината си. Също така да им се предложи да потърсят възможности за евентуално преселване в други страни.

3. Да продължи нашата активна политика спрямо КНДР като държавните и обществените организации, по-специално Министерството на външната търговия и Комитетът за приятелство и културни връзки с чужбина, предложат на съответните корейски институти нови и повече инициативи.

4. Да се засили помощта, която НР България оказва в подкрепа каузата на КНДР в ООН и другите международни държавни обществени организации.

ЦПА, Ф. 1. 6 а.с. 6770

69 А.

Нашият печат да помества повече материали за всичко онова, което нашата страна прави за подкрепа интересите и позициите на КНДР в тези организации.

Да се публикуват повече материали за успехите на КНДР и такива против Южна Корея.

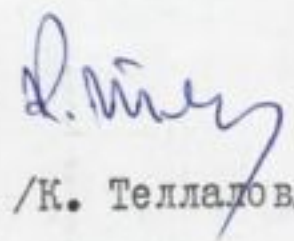
Да не се провеждат международни срещи и други мероприятия у нас от международен характер, при които би се получило дискриминация към КНДР и в които сме задължени да каним Южна Корея.

8 юни 1967 година

Министър на външните работи:


/Ив. Вачев/

Завеждащ отдел "Външна политика и международни връзки" на ЦК на БКП:


/К. Теллалов/